

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0382/99/2019**

Dňa : **25.05.2020**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Ice Rock, s.r.o., sídlo: 044 20 Bukovec 1072, IČO: 45 366 306**, kontrola vykonaná dňa 26.06.2019 v prevádzkarni – Rekreačné stredisko VIKTÓRIA Bukovec - bufet, pláž, služby požičovne lehátok a člnov, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0210/08/2019, zo dňa 26.08.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 600,- EUR, slovom: šesťsto eur, pre porušenie § 16 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave **odvolanie** účastníka konania **zamieta** a **rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0210/08/19, zo dňa 26.08.2019 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania Ice Rock, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 600,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 26.06.2019 v prevádzkarni – Rekreačné stredisko VIKTÓRIA Bukovec - bufet, pláž, služby požičovne lehátok a člnov zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa porušil povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 26.06.2019 bola inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vykonaná kontrola v prevádzkarni – Rekreačné stredisko VIKTÓRIA Bukovec - bufet, pláž, služby požičovne lehátok a člnov, ktorú v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa prevádzkoval účastník konania.

Za účelom preverenia dodržiavania zásad statočnosti pri predaji bol vykonaný kontrolný nákup, v celkovej hodnote 7,00 € (2x 0,5l kofola á 1,50 €/0,5l a požičovné 2ks plastové lehátka č. 3,4 á 2,00 €/ks), ktorý nebol účtovaný cez elektronickú registračnú pokladnicu a na kontrolný nákup nebol spotrebiteľovi – inšpektorovi SOI – vydaný doklad o kúpe v žiadnej forme. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý

mu ako predávajúcemu ukladá povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, adresa prevádzkarne, dátum predaja, názov a množstvo výrobku alebo druh služby, cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V podanom odvolaní zo dňa 26.08.2019 účastník konania uvádza, že si je vedomý, že sa dopustil priestupku a dodáva, že v ten deň ich prekvapil vysoký počet návštevníkov, taktiež dodáva, že v ten deň mu nenastúpili štyria brigádnici. Poukazuje na skutočnosť, že brigádnik, ktorý obsluhoval inšpektorov bol riadne poučený o vydávaní dokladov, čo aj pravidelne s istotou robil. V tento deň, však plnil funkcie za dvoch nenastúpených brigádnikov. Podľa účastníka brigádnik doklad nevydal dopredu, pretože nevedel, či sú lehátka č. 3, 4 voľné a musel sa ísť osobne presvedčiť a vyjsť z bufetu. Následne popri tom zhone zabudol vytlačiť lístky z registračnej pokladne. Na záver účastník konania poukazuje na to, že 15 sezón nemal žiadny priestupok, poukazuje na skutočnosť, že táto podnikateľská činnosť je jeho jediným zdrojom príjmu a žiada zníženie uloženej pokuty.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo poskytnutí služby.*“

K námietkam účastníka konania uvádzaným v odvolaní, odvolací orgán uvádza, že predmetné skutočnosti sú výlučne subjektívneho charakteru, na ktoré správny orgán pri posudzovaní zodpovednosti účastníka konania ani pri určení výšky pokuty neprihliada. Je potrebné zdôrazniť, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá za porušenie povinností, ktoré mu z predmetného zákona vyplývajú, objektívne, a teda bez ohľadu na okolnosti, ktoré daný výsledok (porušenie zákona) spôsobili, ako aj bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť). Pre posúdenie danej veci je relevantný objektívny výsledok vykonanej kontroly, v danom prípade spoľahlivo zistené porušenie zákona, ktoré sám účastník konania priznáva. Ostatné okolnosti (nenastúpenie štyroch brigádnikov, overenie brigádnikom, či sú lehátka, ktoré boli predmetom kontrolného nákupu vôbec voľné) nemajú na zodpovednosť účastníka konania žiaden vplyv. Odvolací orgán nezohľadnil subjektívne skutočnosti, ktoré uvádza účastník konania v odvolaní a má zato, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti. Finančné pomery účastníkov konania zákon neumožňuje zohľadňovať, sú subjektívneho charakteru a nemajú vplyv na rozhodnutie o uložení pokuty.

V súvislosti so žiadosťou účastníka konania o zníženie uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že pokuta bola uložená v dolnej hranici a odvolací orgán ju považuje za primeranú vzhľadom na dané porušenie povinností. Odvolací orgán odkazuje na § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je správny orgán v prípade zistenia porušenia povinností povinný (obligatórne) pristúpiť k uloženiu sankcie v zákonom stanovenom rozsahu. Čo sa týka samotnej výšky sankcie odvolací orgán uvádza, že pri jej stanovení bolo prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Pokuta, ktorú správny orgán ukladá účastníkovi konania nemôže byť neprimerane mierna vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a k jeho následkom, čo znamená, že pokuta ako finančný postih musí obsahovať aj zložku represívnu. Represívna funkcia takto

uloženej pokuty smeruje k ochrane práv a záujmov spotrebiteľa chránených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán pokutu dostatočne odôvodnil v súlade s atribútmi stanovenými v ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom k charakteru zistených nedostatkov, ako aj s prihliadnutím na vzniknuté či hroziace následky spôsobené spotrebiteľovi bola pokuta správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva represívno-výchovný účinok. Odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania porušil predmetné ustanovenie prvýkrát, nakoľko v prípade opakovaného porušenia povinnosti počas 12 mesiacov uloží orgán dozoru pokutu až do výšky 166 000 eur.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 26.06.2019.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 €.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliadlo najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Odvolací orgán prihliadol na porušenie povinností vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku. Taktiež bola zohľadnená skutočnosť, že nevydaním dokladu o kúpe bol poškodený spotrebiteľ tým, že doklad o kúpe výrobku je relevantným dokladom, ktorý má význam pri uplatňovaní práv zo zodpovednosti za vady predanej veci a zároveň je dôkazom existencie kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a kupujúcim – spotrebiteľom. Doklad o kúpe výrobku patrí medzi dôkazy, ktoré vypovedajú o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu. Je to základný dokument, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatnení reklamácie vady tovaru od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz, že konkrétny reklamovaný tovar bol zakúpený práve v prevádzke, v ktorej si spotrebiteľ uplatňuje reklamáciu. Uvedeným konaním účastníka konania bolo porušené právo spotrebiteľa na informácie a na ochranu jeho ekonomických záujmov. Z hľadiska miery zavinenia odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok predaja výrobkov bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02100819.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave

Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0427/99/2019**

Dňa : **20.07.2020**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania **Lidl Slovenská republika, v.o.s.**, sídlo: Ružinovská 1E, 821 02 Bratislava, IČO: 35 793 783, kontrola vykonaná dňa 13.12.2018 v prevádzkarni účastníka konania: LIDL, Nábřežná 2730, Kysucké Nové Mesto proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0393/05/2018, zo dňa 09.09.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **20 000,- EUR, slovom: dvadsaťtisíc eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. a) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietá a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0393/05/2018, zo dňa 09.09.2019 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj (ďalej len „SOI“) uložil účastníkovi konania – Lidl Slovenská republika, v.o.s. - peňažnú pokutu vo výške 20 000,- EUR pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 13.12.2018 v prevádzkarni účastníka konania: LIDL, Nábřežná 2730, Kysucké Nové Mesto, uskutočnená kontrola zameraná na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákona č. 56/2018 Z. z. o posudzovaní zhody výrobku, sprístupňovaní určeného výrobku na trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Nariadenia vlády č. 70/2015 Z. z. o sprístupňovaní pyrotechnických výrobkov na trhu.

V priebehu predmetnej kontroly bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci nesplnil svoju povinnosť: dodržiavať zákaz ukladania povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo dodržať zákaz ukladania povinnosti spotrebiteľom bez právneho dôvodu; čo účastník konania porušil.

Pri výkone kontroly SOI vo vyššie uvedenej prevádzkarni účastníka konania dňa 13.12.2018 inšpektori SOI zistili, že účastník konania nezabezpečil dodržiavanie povinností a zákazov vzťahujúcich sa na predávajúceho, keďže podmienkou predaja pyrotechnických výrobkov bola

platba za tento tovar iba bezhotovostnými platobnými prostriedkami, prostredníctvom platobnej karty. Účastník konania neumožnil spotrebiteľovi kúpu pyrotechnických výrobkov, ktoré mal pripravené na predaj, ak chcel spotrebiteľ uskutočniť platbu za tento tovar v hotovosti, bez právneho dôvodu. Účastník konania ako predávajúci prostredníctvom oznamov, ktoré sa v deň kontroly SOI nachádzali v kontrolovanej prevádzkarni účastníka konania na mieste určenom na predaj pyrotechnických výrobkov, informoval spotrebiteľov prostredníctvom tohto písomného oznamu: „*VÁŽENÝ ZÁKAZNÍK, V PRÍPADE PREDAJA PYROTECHNIKY SA*

NEJEDNÁ O SAMOOSLUŽNÝ PREDAJ, VYBRANÚ PYROTECHNIKU JE POTREBNÉ ZAPLATIŤ IHNEĎ NA MIESTE A PLATBA JE MOŽNÁ IBA PLATOBNOU KARTOU ...“
a „PYROTECHNIKA TU V PREDAJI PLATBA MOŽNÁ IBA KARTOU“.

Taktiež pri vykonanom kontrolnom nákupe, ktorý pozostával z výrobku — Iks Abrakadabra á 1,49 €/bal, boli inšpektori v pozícií anonymných spotrebiteľov informovaní, že predaj pyrotechnických výrobkov je možný iba v mieste určenom na predaj pyrotechnických výrobkov a platba za pyrotechnické výrobky je možná iba formou platobnej karty. Z dôvodu, že platba v hotovosti v zákonnej mene euro nebola možná inšpektori kontrolný nákup zaplatili bezhotovostne (platobnou kartou). Opísaným konaním, ktorým účastník konania ako predávajúci uložil spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť za výrobok bezhotovostne (platobnou kartou) a odmietol prijať eurovú hotovosť bez zákonného dôvodu, porušil účastník konania zákaz stanovený predávajúcemu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Zákonným predpokladom odmietnutia zákonnej meny euro právnickými a fyzickými osobami je § 17a ods. 3 zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „*Národná banka Slovenska, ako aj banky, iné úverové inštitúcie, pobočky zahraničných bánk, pobočky iných zahraničných úverových inštitúcií, zahraničné banky a iné zahraničné finančné inštitúcie, ktoré vykonávajú bankové činnosti na území Slovenskej republiky (ďalej len „banka“), iní poskytovatelia platobných služieb a poštové podniky sú povinné pri peňažných platbách prijímať eurobankovky a euromince bez obmedzenia nominálnej štruktúry alebo celkového počtu prijímaných eurobankoviek a euromincí. Právnická osoba a fyzická osoba okrem Národnej banky Slovenska a banky môže odmietnuť prijatie platných euromincí aj vtedy, ak ide o zberateľské euromince, to rovnako platí aj vtedy, ak ide o poškodené eurobankovky, alebo poškodené euromince, ktorých výmeny za nepoškodené eurobankovky a nepoškodené euromince sa v Slovenskej republike uskutočňujú za podmienok vymedzených v § 17b.*“; v danom prípade zákonný predpoklad odmietnutia zákonnej meny euro nebol naplnený.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu uvádza, že nesúhlasí s konštatovaním a závermi SOI súvisiacimi s výsledkami kontroly SOI zo dňa 13.12.2018. Nie je možné zistený skutok v tomto prípade považovať za odmietnutie prijatia zákonnej meny euro z toho dôvodu, že pri kúpe tovaru je umožnená úhrada kúpnej ceny len prostredníctvom platobnej karty. Taktiež nie je možné uvedené považovať za porušenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. SOI konštatoval porušenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa na základe toho, že účastník konania neumožnil platbu v hotovosti a vyžadoval výlučne platbu kartou. Správny orgán sa odvolával na § 17a ods. 1 a 3 zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o NBS“), ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní a na § 3 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike v znení neskorších predpisov.

Účastník konania je toho názoru, že nie je možné ani extenzívnym výkladom uvedených ustanovení zákona o NBS a zákona č. 659/2007 Z. z. dôjsť k záveru, že účastník konania ako prevádzkovateľ maloobchodnej siete predajní má vo vzťahu k spotrebiteľom povinnosť vždy ponúknuť ako možnú formu úhrady kúpnej ceny popri platbe platobnou kartou aj platbu v hotovosti. § 17a ods. 1 zákona o NBS sa vzťahuje na prípady peňažných platieb, ktoré sa realizujú v hotovosti. Samotný § 17a ods. 1 zákona o NBS narába s pojmom „*peňažná platba v hotovosti*“ a teda ráta s možnosťou, že peňažná platba sa v rámci súkromnoprávných vzťahov realizuje aj vo forme bezhotovostného platobného styku, pričom § 17a ods. 1 zákona o NBS sa neaplikuje. Podnikateľ nemá podľa § 17a ods. 1 zákona o NBS vždy povinnosť umožniť spotrebiteľovi platbu v hotovosti a môže ako podmienku uzatvorenia spotrebiteľskej kúpnej zmluvy dohodnúť skutočnosť, že platba sa bude realizovať len vo forme bezhotovostného platobného styku. Podľa účastníka konania § 17a ods. 3 zákona o NBS sa týka prijímania peňažných platieb t. j. prijímanie eurobankoviek a euromincí v rámci hotovostných platieb. § 17a ods. 3 zákona o NBS sa primárne aplikuje na vybrané subjekty, medzi ktoré účastník konania nepatrí a preto tieto ustanovenia nemožno v tomto prípade aplikovať. Pri povinnosti podľa § 17a ods. 1 zákona o NBS sa ráta s peňažnou platbou v hotovosti, o čom svedčí použitie slovného spojenia „*prijatie platných euromincí*“. Vzhľadom na koncipovanie § 17a ods. 3 zákona o NBS, keď zákonodarca uviedol: „*odmietnuť prijatie platných euromincí aj vtedy*“, toto ustanovenie nemožno použiť pre vyvodenie povinnosti, umožňovať platbu za tovar vždy v hotovosti, nakoľko zákon vymedzuje iba jeden z dôvodov, kedy je možné odmietnuť prijať euromince. Podnikateľ nemá podľa § 17a ods. 3 zákona o NBS vždy povinnosť umožniť spotrebiteľovi platbu v hotovosti a môže ako podmienku uzatvorenia spotrebiteľskej kúpnej zmluvy dohodnúť skutočnosť, že platba sa bude realizovať len vo forme bezhotovostného platobného styku. Z uvedených ustanovení zákona o NBS nie je možné vyvodit' pre podnikateľa povinnosť, aby vždy umožnil spotrebiteľovi platbu v hotovosti. „*Samotné nastavenie podmienok, vrátane spôsobu úhrady kúpnej ceny vopred, jasne, zrozumiteľne a nediskriminačne pre všetkých spotrebiteľov, nie je možné podľa nášho názoru považovať za odmietnutie prijatia eurobankoviek alebo euromincí ako zákonných platidiel v ich nominálnej hodnote.*“

Je na rozhodnutí podnikateľa, či umožní alebo neumožní úhradu kúpnej ceny v hotovosti. Podľa výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorý poskytol SOI by aj internetové obchody, ktoré neumožňujú platbu za tovar v hotovosti porušovali svoje zákonné povinnosti. Podľa výkladu SOI je potom možné považovať za porušenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa aj neumožnenie platby za tovar prostredníctvom platobnej karty, ako plnohodnotnej formy platobnej služby, prostredníctvom ktorej sa tiež uhrádzajú platby v zákonnej mene. Ide o bežnú prax v Slovenskej republike, že úhrada za odplaty za tovar alebo služby je umožnená výlučne formou bezhotovostného platobného styku (saomoobslužné parkovacie automaty). Spotrebiteľia sú s týmito podmienkami kúpy vždy oboznámení vopred a je na ich rozhodnutí, či tieto podmienky akceptujú a či uzatvoria príslušnú zmluvu. Ak spotrebiteľ nepoužíva, resp. nemá platobnú kartu, tak jednoducho nepristúpi k uzatvoreniu zmluvného vzťahu s podnikateľom. Úhrady odplaty v hotovosti alebo prostredníctvom platobnej karty predstavuje len diferenciáciu v spôsobe úhrady odplaty v zákonnej mene, pričom právna úprava nezvýhodňuje jednu formu spôsobu platby.

Účastník konania nesúhlasí ani s argumentáciou správneho orgánu ustanoveniami zákona o zavedení meny euro v Slovenskej republike. Zákon o zavedení meny euro v Slovenskej republike v znení neskorších predpisov upravuje opatrenia a postupy súvisiace so zavedením meny euro v Slovenskej republike. Aplikácia tohto zákona je v súvislosti s bezhotovostnými peňažnými platbami irelevantná, nakoľko sa tento zákon týka hotovostných peňažných platieb. Účastník konania nenamieta, že výlučným platidlom určeným na peňažný obeh sú

eurobankovky a euromince, avšak účastník konania v tomto prípade určil ako spôsob úhrady platbu platobnou kartou, nie hotovostnú peňažnú platbu.

Účastník konania v žiadnom prípade neodmietol prijať zákonnú menu euro a neukladal v súvislosti s kúpou pyrotechniky spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko bolo umožnené vykonať platbu formou platobnej karty, ktorá je v súlade so zákonom č. 492/2009 Z. z. o platobných službách, plnohodnotnou platobnou službou.

Ďalej účastník konania uvádza, že ani z jedného právneho predpisu, na ktoré sa odvolával správny orgán nevyplýva povinnosť umožniť spotrebiteľovi platbu v hotovosti. Rozhodnutie pôsobí arbitrárne je nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné.

Podmienky, ktoré účastník konania nastavil pri predaji pyrotechniky boli pre všetkých rovnaké a jasne a zrozumiteľne oznámené spotrebiteľom vopred. Táto skutočnosť je zachytená v inšpekčnom zázname, ide o predmetný oznam o platbe za pyrotechniku platobnou kartou. Je na každom spotrebiteľovi, či za daných podmienok pristúpi ku kúpe výrobku. Jednou z podstatných náležitostí kúpnej zmluvy je cena výrobku, ktorá bola spotrebiteľom vopred riadne oznámená a bol oznámený aj spôsob platby. Účastník konania neukladal povinnosť zákazníkovi uzatvoriť za stanovených podmienok kúpnu zmluvu. Účastník konania sa nedopustil odmietnutia zákonnej meny euro, keď umožnil úhradu kúpnej ceny len formou platobnej karty.

Účastník konania na tento spôsob predaja pyrotechnických výrobkov pristúpil v nadväznosti na zmeny zákona č. 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a muníciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 01.09.2018. Tieto zmeny sa týkajú výrazného obmedzenia pre predaj týchto výrobkov spotrebiteľom. Z tohto dôvodu pristúpil účastník konania k predaju pyrotechnických výrobkov za osobitných podmienok, pričom spotrebiteľia boli o tomto vopred informovaní.

Účastník konania neukladal spotrebiteľom žiadnu povinnosť bez právneho dôvodu. Podmienky, za ktorých je možné konštituovať zmluvný vzťah a ktoré majú podobu návrhu – oferty, nie je možné zamieňať s povinnosťou ako obligáciou. Na to, aby sa stala podmienka povinnosťou je potrebný súhlas dvoch zmluvných strán. Po akceptácii navrhnutých podmienok sa tieto stávajú povinnosťami alebo právami zmluvných strán. Preto, ak sa spotrebiteľ rozhodol, že neuzavrie s účastníkom konania zmluvu, nemohlo dôjsť k uloženiu akýchkoľvek povinností zo strany účastníka konania.

Skutkový stav bol teda nesprávne právne posúdený. Účastník konania uvádza, že aj kúpna cena výrobku je podmienkou, ktorú spotrebiteľ pri kúpe výrobkov buď akceptuje, alebo neakceptuje a zmluvu neuzavrie. Aj uvedený príklad podľa názoru SOI môže byť ukladaním povinnosti bez právneho dôvodu. Pri aplikácii výkladu SOI je možné dospieť až k situácii, kedy každá podmienka, za ktorej môže dôjsť k predaju tovaru, môže byť posudzovaná ako uloženie povinnosti bez právneho dôvodu. Povinnosť nie je možné zo strany spotrebiteľa odmietnuť, musí ju splniť, pričom v tomto prípade išlo o podmienku, ktorú môže, ale nemusí akceptovať. Výška uloženej pokuty je zjavne neprimeraná. Ak by účastník konania akceptoval názor SOI, nedošlo v tejto súvislosti k tak zásadnému a závažnému zásahu do práv spotrebiteľa, ktorý by odôvodňoval výšku uloženej pokuty. Jediný následok, ktorý nastavené podmienky spôsobili, bolo to, že spotrebiteľ nepristúpil ku kúpe pyrotechnických výrobkov, ale tieto výrobky si mohol zakúpiť u iného predajcu. Skutočnosť, či dôjde alebo nedôjde k uspokojeniu spotrebiteľa v rámci jeho záujmov, ktoré nemožno považovať za základné potreby, s prihliadnutím na povahu pyrotechniky, nemôže byť meradlom závažnosti určitého konania a ak áno, tak závažnosť bola v tomto prípade minimálna. Účastník konania však trvá na svojom názore, že nedošlo k porušeniu jeho povinností na úseku ochrany spotrebiteľa. Účastník konania žiada o zrušenie prvostupňového rozhodnutia vo veci.

Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny

skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Z podkladov k rozhodnutiu jasne vyplýva, že účastník konania porušil zákaz, uložený mu zákonom o ochrane spotrebiteľa.

K odvolaniu účastníka konania odvolací správny orgán uvádza, že v tomto prípade je pre posúdenie zodpovednosti účastníka konania za správny delikt podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa podstatná skutočnosť, že podmienkou predaja tovaru, ktorý mal vystavený a pripravený pre spotrebiteľa bola úhrada kúpnej ceny iba platobnou kartou. Účastník konania uložil spotrebiteľovi povinnosť platby za ponúkané výrobky platobnou kartou, hoci takáto povinnosť nevyplýva spotrebiteľovi zo žiadneho právneho predpisu.

Odvolací správny orgán ďalej uvádza § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je predávajúci **povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní výrobkov a služieb ustanovenú osobitným predpisom. Predávajúci nesmie odmietnuť predat' spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj,** alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach. Nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby. To neplatí, ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov. V súvislosti s uvedenými právnymi ustanoveniami správny orgán konštatuje, že v tomto prípade nedošlo k splneniu povinnosti podľa § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľom nebola umožnená kúpa predmetných pyrotechnických výrobkov, hoci tí boli pripravení zaplatiť za vystavené výrobky ich cenu v zákonnej mene. V tomto prípade boli takéto spotrebiteľia neoprávnené znevýhodnení. Účastník konania viazal predaj výrobku na splnenie povinnosti zaplatiť za tovar bezhotovostnými platobnými prostriedkami, prostredníctvom platobnej karty. Konanie účastníka konania nemožno hodnotiť ako súladné s oprávnenými záujmami spotrebiteľa, napr. s právom spotrebiteľa na ochranu ekonomických záujmov. Uvedené konštatovanie správnych orgánov možno podprieť na základe všeobecne záväzných právnych predpisov, keď z § 1 ods. 2 písm. a) a b) a § 3 ods. 1 a 3 zákona č. 659/2007 Z. z. a z § 17a ods. 3 zákona o NBS vyplýva, že výlučným zákonným platidlom v Slovenskej republike sú eurobankovky a euromince, ktoré sú určené na peňažný obeh a slúžia na uhrádzanie peňažných záväzkov. Podľa **správneho orgánu spočívalo porušenie ekonomických záujmov spotrebiteľa v tom, že spotrebiteľ legitímne očakával, že vykoná úhradu za tovar eurobankovkami alebo euromincami, k čomu však v tomto prípade nedošlo. Účastník konania totiž neumožnil platbu zákonným platidlom, ale uložil spotrebiteľovi povinnosť uhradiť kúpnu cenu za výrobok platobnou kartou, k čomu neexistoval zákonný dôvod.** Spotrebiteľ mohol získať predmetný produkt iba za menej výhodných podmienok, ako sú normálne podmienky na trhu.

Podľa § 17a ods. 2 zákona o NBS **právnické osoby** a fyzické osoby v Slovenskej republike **sú pri peňažných platbách povinné prijímať zákonné platidlá,** môžu odmietnuť prijatie zákonných platieb a prijaté zákonné platidlá dávajú späť do peňažného obehu podľa osobitných predpisov platných v eurozóne pre eurobankovky a euromince a v rozsahu vymedzenom týmito osobitnými predpismi aj za podmienok ustanovených týmto zákonom alebo inými osobitnými predpismi. Správny orgán v tejto súvislosti uvádza, že pod pojmom **peňažné platby** možno rozumieť hotovostné a bezhotovostné platby.

Správne orgány taktiež vychádzali z § 17a ods. 3 zákona o NBS, podľa ktorého Národná banka Slovenska, ako aj banky, iné úverové inštitúcie, pobočky zahraničných bánk, pobočky iných zahraničných úverových inštitúcií, zahraničné banky a iné zahraničné finančné inštitúcie, ktoré vykonávajú bankové činnosti na území Slovenskej republiky (ďalej len „banka“), iní poskytovatelia platobných služieb a poštové podniky sú povinné pri peňažných platbách prijímať eurobankovky a euromince bez obmedzenia nominálnej štruktúry alebo celkového počtu prijímaných eurobankoviek a euromincí. Právnická osoba a fyzická osoba okrem Národnej banky Slovenska a banky môže odmietnuť prijatie platných euromincí aj vtedy, ak ide o zberateľské euromince; to rovnako platí aj vtedy, ak ide o poškodené eurobankovky alebo

poškodené euromince, ktorých výmeny za nepoškodené eurobankovky a nepoškodené euromince sa v Slovenskej republike uskutočňujú za podmienok vymedzených v § 17b. Účastník konania teda nemal legitímny dôvod neprijímať zákonné platidlo a vyžadovať splnenie povinnosti, ktorú ukladal bez právneho dôvodu. V tomto prípade nemožno súhlasiť, že spotrebiteľ súhlasil po dohode s účastníkom konania s iným spôsobom platby, najmä ak je to na úkor jeho práv a záujmov. Takýto súhlas by musel byť daný na základe dohody medzi účastníkom konania a spotrebiteľom, čo nemožno predpokladať v tomto prípade, keď **spotrebiteľ nemal žiaden vplyv na znenie predmetnej podmienky, nemal možnosť ovplyvniť jej obsah.** V tomto prípade nemožno predpokladať, že by spotrebiteľ mohol vedieť o skutočnosti, že bude musieť v predajni účastníka konania zaplatiť za ponúkané výrobky platobnou kartou, inak mu nebude ich predaj umožnený.

Správny orgán ďalej uvádza, že zákon o NBS taxatívne určuje v § 17a ods. 2 a 3, kedy môže právnická osoba odmietnuť prijatie zákonných platidiel.

Podľa § 17e ods. 1 zákona o NBS **platné bankovky a mince**, bankovky a mince nevydané, ale určené na vydanie do peňažného obehu, a počas obdobia určeného na výmenu aj neplatné bankovky a neplatné mince, sú pred falšovaním, pozmeňovaním, neoprávnenou výrobou a poškodzovaním **a pred bezdôvodným odmietnutím prijatia zákonných platidiel chránené osobitným zákonom** (zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon).

K námietke účastníka konania, podľa ktorej by aj internetové obchody, ktoré neumožňujú platbu za tovar v hotovosti porušovali svoje zákonné povinnosti uvádza, že každý prípad posudzuje individuálne, pričom účastník konania neuviedol konkrétny príklad, kedy rozhodol rozdielne oproti prípadu účastníka konania. Správny orgán je povinný podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku postupovať v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Odvolací správny orgán taktiež uvádza § 4 ods. 4 zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 102/2014 Z. z.“), podľa ktorého na webovom sídle predávajúceho musia byť najneskôr v okamihu začatia postupu vytvárania objednávky uvedené jasné a čitateľné informácie o prípadných obmedzeniach dodávky tovaru, ako **aj informácie o spôsoboch platby**, ktoré je možné použiť na úhradu za tovar alebo službu. Zákon č. 102/2014 Z. z. teda ráta s viacerými spôsobmi platby. Vzhľadom na tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého ak spotrebiteľ nepoužíva, resp. nemá platobnú kartu, tak jednoducho nepristúpi k uzatvoreniu zmluvného vzťahu s podnikateľom **správny orgán uvádza, že práve v tejto súvislosti vníma zistené konanie účastníka konania ako diskrimináciu spotrebiteľa, ktorému neumožňuje zakúpiť tovar, ktorý má vystavený alebo pripravený na predaj bez použitia platobnej karty. Uvedený názor účastníka konania nie je možné hodnotiť ako rešpektovanie práv a záujmov spotrebiteľov.**

Ohľadom námietky účastníka konania týkajúcej sa ustanovení zákona o zavedení meny euro v Slovenskej republike, správny orgán uviedol akým spôsobom aplikoval predmetné ustanovenia zákona č. 659/2007 Z. z. na tento prípad.

Správny orgán nesúhlasí ani s tvrdením účastníka konania, podľa ktorého neodmietol prijať zákonnú menu euro a neukladal v súvislosti s kúpou pyrotechniky spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko bolo umožnené vykonať platbu formou platobnej karty. Účastník konania ukladal povinnosť spotrebiteľom zaplatiť za pyrotechnické výrobky platobnou kartou, pričom neexistoval k uloženiu takejto povinnosti právny dôvod. Výlučným zákonným platidlom v Slovenskej republike sú eurobankovky a euromince, ako už správny orgán uviedol vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia a neexistoval právny dôvod pre ukládanie predmetnej povinnosti.

Prvostupňové rozhodnutie vo veci obsahuje taktiež zákonné odôvodnenie a dôvody, ktoré viedli správny orgán k uloženiu pokuty. Súčasťou rozhodnutia č. P/0393/05/18, zo dňa 09.09.2019 je odôvodnenie podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku a v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Správny orgán v prípade žalobcu neuložil neprimeranú pokutu.

Správny orgán nesúhlasí s účastníkom konania v tom, že k splneniu povinností podľa zákona č. 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícií a o zmene a doplnení niektorých bolo potrebné zo strany účastníka konania uložiť spotrebiteľom vyššie uvedenú povinnosť.

K tvrdeniu účastníka konania, podľa ktorého ak sa spotrebiteľ rozhodol, že neuzavrie s účastníkom konania zmluvu, nemohlo dôjsť k uloženiu akýchkoľvek povinností zo strany účastníka konania správny orgán uvádza, že účastník konania bez predchádzajúcej dohody so spotrebiteľom, bez toho aby mohol spotrebiteľ ovplyvniť podmienky kúpy výrobkov, na kúpu ktorých mal právo, uložil povinnosť spotrebiteľovi zaplatiť za pyrotechnické výrobky platobnou kartou bez legálneho dôvodu.

Na rozdiel od ukladania povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu, ktoré je predmetom tohto rozhodnutia, určenie kúpnej ceny za výrobok za splnenia všetkých príslušných právnych povinností účastníka konania nemožno považovať za porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán taktiež uvádza, že nie každá podmienka spojená s predajom a kúpou výrobku je protiprávna. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa je zakázané ukladanie podmienky spotrebiteľovi bez právneho dôvodu.

Čo sa týka výšky uloženého postihu prvostupňový správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 €, pokuta vo výške 20 000,- EUR plní preventívnu úlohu vzhľadom na to, že účastník konania pôsobí na celom území Slovenskej republiky. Jednou z úloh správneho orgánu je ochrana trhu, v tomto prípade je správna pokuta jediným nástrojom správneho orgánu, ktorým môže odradiť nie len účastníka konania, ale aj ďalšie podnikateľské subjekty pred obdobným konaním. K výške pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí inšpektorátu SOI. Správny orgán prihliadol aj na rozsah a mieru hroziacej alebo spôsobenej ujmy. **Z hľadiska závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bolo prihliadnuté k tomu, že k porušeniu zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu dochádzalo vo viacerých prevádzkarňach účastníka konania, ktorý má značný dosah na široký okruh spotrebiteľov, nachádzajúcich sa v celej územnej pôsobnosti Žilinského kraja a protiprávne konanie účastníka konania je o to závažnejšie.** Z hľadiska závažnosti a následkov správny orgán prihliadol aj na celkovú hodnotu odpredávaných pyrotechnických výrobkov a skutočnosť, že porušením zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu účastník konania znížil rozsah práv spotrebiteľa garantovaných zákonom a došlo k zhoršeniu jeho postavenia a právnej ochrany. Správny orgán hodnotí porušenie zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu za závažný zásah do práv spotrebiteľa chránených zákonom. Správne orgány zohľadnili hodnotu odpredávaných pyrotechnických výrobkov vo všetkých prevádzkarňach v Žilinskom kraji, v ktorých účastník konania ukladal spotrebiteľom predmetnú povinnosť bez právneho dôvodu — 482 905,30 €. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam. Odvolací správny orgán tvrdenia uvádzané účastníkom konania vo svojom odvolaní posúdil ako subjektívne a také, ktoré nemôžu mať vplyv na výšku uloženej pokuty. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na následky porušenia

zákonných povinností. Zároveň pri určení výšky pokuty postupoval správny orgán v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch.

Odvolačný orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih účastníka konania za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon. Pri určovaní výšky pokuty bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Druhostupňový správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.“

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy porušenie zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu. Nedodržanie odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a ukladanie povinností spotrebiteľovi bez právneho dôvodu považuje správny orgán za závažné porušenie zákonom stanovených zákazov, účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ochrániť spotrebiteľa pred takými povinnosťami, ktoré by podnikateľ, resp. poskytovateľ služby sám spotrebiteľovi ustanovil. Účastník konania konal nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním ukladal spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, keď ukladal spotrebiteľovi pri predaji výrobkov povinnosť, aby zaplatil za pyrotechnické výrobky iba bezhotovostne – platobnou kartou, pričom tak urobil bez právneho dôvodu.

Odvolačný orgán má za to, že uložením nezákonnej podmienky spotrebiteľom došlo k závažnému zásahu do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty taktiež prihliadol. Predmetné konanie je o to závažnejšie, keď aj v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľnej zmluvnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Svojevoľné ukladanie akýchkoľvek povinností spotrebiteľom nad rámec zákona je v rozpore s účelom zákona o ochrane spotrebiteľa a v príkrom rozpore so zákonom chránenými záujmami spotrebiteľov.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-03930518.